در شرایطی که منابع آب و خاک ایران در وضعیت هشداردهنده قرار گرفته، حدود یک‌سوم محصولات کشاورزی به زباله تبدیل می‌شود

ضایعات گران‌بها

الهه فابریکی اورنگ، پژوهشگر اقتصادی:
روز جهانی غذا امروز در شرایطی برگزار می‌شود که با تغییرات اقلیمی و دخالت‌های نابجای انسان در طبیعت، وضعیت منابع آب جهان بیش از همیشه در معرض تهدید است، در این میان به نظر می‌رسد که زنگ خطر برای ایران به صدا درآمده است و درحالی‌که برداشت بی‌رویه منابع آب در کشور موجب خشکیدن گسترده رودخانه‌ها و تالاب‌ها شده و فرسایش و شوری بیش از حد خاک موجب بحران خاک شده است، حدود یک‌سوم محصول کشاورزی تولیدی به ضایعات تبدیل می‌شود.

کاهش ۲۰ درصدی منابع آب شیرین جهان

«آب زندگی است، آب غذا است» این شعاری است که امسال برای روز جهانی غذا در سال ۲۰۲۳ انتخاب شده تا مشکلات فزاینده تأمین آب ۲.۴ میلیارد نفر انسان در کشورهایی که دچار مشکل آب هستند، مورد توجه قرار بگیرد و چالش ۶۰۰ میلیون نفر وابسته به سیستم‌های غذایی آبزی مطرح شود؛ چالشی که هم‌زمان با تأثیرات حاصل از تغییرات آب و هوایی، با آلودگی و تخریب اکوسیستم مواجه هستند.

رشد سریع جمعیت، شهرنشینی، توسعه اقتصادی و تغییرات آب و هوایی منابع آبی زمین را تحت فشار فزاینده‌ای قرار می‌دهد. این در حالی است که منابع آب شیرین به ازای هر نفر در دهه‌های گذشته ۲۰ درصد کاهش یافته است و دسترسی و کیفیت آب به دلیل چندین دهه استفاده، مدیریت ضعیف، استخراج بیش از حد از آب‌های زیرزمینی، آلودگی و تغییرات آب و هوایی با سرعت بالایی در مسیر زیان‌باری قرار گرفته است.

فقط ۲.۵ درصد آب‌های زمین قابلیت مصرف انسانی دارد

امروزه ۲.۴ میلیارد نفر در کشورهایی زندگی می‌کنند که دچار تنش آبی هستند. بسیاری از آنها کشاورزان خرده‌پا به‌ویژه زنان، مردمان بومی، مهاجران و پناهندگان هستند که درحال‌حاضر برای برآوردن نیازهای روزانه خود تلاش می‌کنند. همه این موارد دست به دست هم می‌دهد تا رقابت برای آب، این منبع گران‌بها در حال افزایش باشد، زیرا کمبود آب در مسیر تبدیل‌شدن به یکی از علل فزاینده درگیری‌های سیاسی و اقتصادی قرار گرفته است.

علاوه بر این، حدود ۶۰۰ میلیون نفر که حداقل تا حدی به سیستم‌های غذایی آبزیان برای امرار معاش وابسته هستند، از اثرات آلودگی، تخریب اکوسیستم، شیوه‌های ناپایدار و تغییرات آب و هوایی رنج می‌برند.

پرواضح است که آب ضروری‌ترین عامل حیات در زمین است. سهم بیش از ۵۰درصدی بدن ما و حدود ۷۱ درصد از پوشش سطح زمین از آب شاهدی متقن بر آن است. از طرفی، تنها ۲.۵ درصد آب کره زمین، شیرین، مناسب برای آشامیدن، کشاورزی است و اغلب مصارف صنعتی جهت برآوردن نیازهای مربوط به صنعت انسان‌هاست.

از سوی دیگر، سهم بخش کشاورزی هم ۷۲ درصد از برداشت جهانی آب شیرین را تشکیل می‌دهد درحالی‌که مانند همه منابع طبیعی، همین منابع آب‌های شیرین بی‌نهایت نیست. آب همان نیروی محرکه‌ای که اقتصاد، زندگی، هوا و تکاپوی انسان‌ها به آن وابسته است.

تولید بیشتر مواد غذایی و محصولات ضروری کشاورزی کم‌آب‌بر، با درنظرگرفتن اصول تغذیه‌ای آبزیان از نکات مهم در مسیر مدیریت درست منابع آبی است.

دولت‌ها باید سیاست‌های علمی و مبتنی بر شواهد را طراحی کنند که روی داده‌ها، نوآوری و هماهنگی بین بخشی برای برنامه‌ریزی و مدیریت بهتر آب سرمایه‌گذاری کند. آنها باید از این سیاست‌ها با افزایش سرمایه‌گذاری، قانون، فناوری و توسعه ظرفیت حمایت کنند؛ درحالی‌که کشاورزان و بخش خصوصی را تشویق می‌کنند تا در راه‌حل‌های یکپارچه برای استفاده کارآمدتر از آب و حفظ آن مشارکت کنند.

نیمی از مردم جهان آب آشامیدنی سالم ندارند

بر اساس گزارش مشترک سازمان جهانی بهداشت و یونیسف با موضوع «توسعه و پیشرفت در تأمین آب آشامیدنی خانگی و بهداشت ۲۰۰۰-۲۰۲۰»، در سطح جهان، هنوز از هر چهار نفر یک نفر به آب آشامیدنی سالم در خانه خود دسترسی ندارد و همچنین تقریبا نیمی از جمعیت جهان نیز به‌طورکلی به آب آشامیدنی سالم دسترسی ندارند.

با وجود پیشرفت‌های قابل‌توجه، تا سال ۲۰۳۰، تنها ۸۱ درصد از جمعیت جهان به آب آشامیدنی سالم در خانه دسترسی خواهند داشت (که ۱.۶ میلیارد نفر را بی‌نیاز می‌کند) و تنها ۶۷ درصد به سرویس‌های بهداشتی مطمئن دسترسی خواهند داشت (۲.۸ میلیارد نفر بدون آن). نزدیک به دو میلیارد نفر هنوز به امکانات اولیه شست‌وشوی دست دسترسی نخواهند داشت و تمامی این موارد را اضافه کنید به کمبود منابع آب شیرین بر حسب افزایش جمعیت.

مانند هر مسئله زیست‌محیطی دیگری، کمبود آب - و حتی بیشتر از آن کمبود آب آشامیدنی - یک مشکل اساسی سیاسی است که البته ریشه آن برمی‌گردد به دسترسی نابرابر به منابع به دلیل اشتراکاتی ناعادلانه که اغلب ناشی از عدم تقارن قدرت‌ها در جهان است. همان‌طورکه مورخان نیز نشان داده‌اند صحبت از «جنگ آب» در گذشته تاریخ جهان، به شدتی که اکنون احساس می‌شود، به‌ندرت وجود داشته و از جهت اینکه حیات تمامی جوامع به آب وابسته است، تنش‌های آبی کاتالیزوری برای درگیری‌ها محسوب خواهند شد و در شرایط ناپایدار، کمبود آب می‌تواند تنش‌ها را متبلور کند و به عنوان یک محرک عمل کند.

آب؛ چالش بزرگ قرن بیست‌ویکم

از آب به عنوان چالش بزرگ قرن بیست‌ویکمی نام می‌برند که به اندازه کافی به آن پرداخته نشده است که لازم و ضروری است تا دولت‌ها با ایجاد راهبردهایی برای انطباق با وضعیت آبی-اقلیمی جدید (تطبیق نیازها، کاهش مصرف، تعویض محصولات کشاورزی، تغییر برخی فعالیت‌ها، ذخیره آب و...) و تخصیص وسایل و بودجه لازم، ایجاد شرایط برای دسترسی عادلانه به آب و اشتراک عادلانه منابع (انتقال آب و همبستگی بین منطقه‌ای، حق بر آب، حداقل خدمات جهانی آب و...) تلاش مضاعفی را در پیش بگیرند.

از علت‌های مهم شعار روز جهانی غذا ۲۰۲۳، «آب زندگی است، آب غذاست»، مورد توجه قراردادن مشکلات فزاینده تأمین آب ۲.۴ میلیارد نفر در کشورهایی که دچار مشکل آب هستند و همچنین پررنگ کردن چالش ۶۰۰ میلیون نفر وابسته به سیستم‌های غذایی آبزی که هم‌زمان با تأثیرات حاصل ازتغییرات آب و هوایی، با آلودگی و تخریب اکوسیستم مواجه هستند.

رویداد روز جهانی غذا که امروز در بیش از ۱۵۰ کشور برگزار می‌شود، به عنوان نقطه تجمع دولت‌ها، مشاغل، سازمان‌های جامعه مدنی و عموم مردم برای مبارزه با گرسنگی و افزایش آگاهی درباره تأثیر عمیق مدیریت مسئولانه آب در سیستم‌های کشاورزی همه دولت‌ها خواهد بود.

وضعیت هشداردهنده تولید غذا در ایران

در این میان خوب است که گریزی به وضعیت تولید غذا در ایران بزنیم؛ وضعیتی هشداردهنده که نه‌تنها با مصرف بی‌رویه منابع پایه کشور مشکل‌ساز شده است که حجم بزرگی از غذای تولیدی به عنوان ضایعات راهی زباله می‌شود.

در ۱۴ دی ۱۴۰۱ ایرنا به نقل از مجتبی خیام‌نکوئی، رئیس سازمان آموزش، تحقیقات و ترویج کشاورزی کشور نوشت «میزان تولید محصولات کشاورزی ایران درحال‌حاضر حدود ۱۲۵ میلیون تن است که چیزی حدود یک‌سوم آن یعنی بین ۲۵ تا ۳۰ درصد محصولات کشاورزی از مزرعه تا سفره تبدیل به ضایعات می‌شود. این میزان، غذای حدود ۲۵ میلیون نفر است».

علیرضا مهاجر، معاون زراعت وزارت کشاورزی هم گفته است که ۷۰ درصد تولیدات بخش سبزی کشور به ضایعات تبدیل می‌شود و ۳۰ درصد هم که به دست مردم می‌رسد، کیفیت لازم را ندارد.

بر اساس توضیحات این مدیران وزارت کشاورزی حدود ۸۰ درصد نیاز غذایی کشور از تولیدات داخلی تأمین می‌شود و نزدیک به ۲۰ درصد نیاز غذایی از طریق واردات به بازار مصرف می‌رسد و مصرف ارزی این میزان واردات، سالانه بین ۱۰ تا ۱۵ میلیارد دلار است.

برای تولید این میزان محصول کشاورزی ۷۲ میلیارد مترمکعب مصرف می‌شود و بنا به گفته این متولیان، تولید ۴۰ تا ۵۰ میلیون تن از این محصولات یعنی حدود نیمی از آن به بهای افزایش فشار بر منابع آبی و خاکی کشور بوده است.

بااین‌حال و در شرایطی که رودخانه‌های بزرگ، دریاچه ارومیه و تالاب‌های کشور یکی پس از دیگری خشک شده‌اند و بر اساس اعلام مؤسسه تحقیقات آب و خاک ایران فقط ۱۰ درصد مساحت ایران قابلیت کشاورزی دارد، بخش بزرگی از غذا در ایران تبدیل به ضایعات می‌شود.

براساس گزارش سازمان جهانی خواربار و کشاورزی (فائو)، روزانه به‌ازای هر نفر ۱۳۴ کیلوکالری غذا در ایران هدر می‌رود، یعنی سرانه هدررفت روزانه غذا در ایران ۱۳۴ کیلوکالری است. سهم ایران از کل غذایی که هر سال در جهان هدر می‌رود، ۲.۷ درصد اعلام شده، این در حالی است که ایران حدود یک درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد. کارشناسان کشاورزی می‌گویند یکی از مهم‌ترین دلایل تولید این همه ضایعات غذا در کشور، نبود الگوی کشت مناسب، کشاورزی سنتی و با بهره‌وری پایین و نبود صنایع تبدیلی و تکمیلی و تجهیزاتی مانند انبارهای پیشرفته است. آنها با اشاره به وضعیت شکننده منابع پایدار کشور مانند آب و بحران خاک تأکید می‌کنند که ادامه این وضعیت می‌تواند به خسارات سنگین‌تر منجر شده و این شرایط باید با برنامه‌ریزی‌های دقیق و کارشناسی مهار شود.

یادداشت

ناترازی انرژی؛ مانع بزرگ توسعه

محمد ابراهیمی
کارشناس انرژی

رصد رخدادهای مرتبط با حوزه انرژی طی سال‌های اخیر نشان می‌دهد که وضعیت ناترازی انرژی در کشور محدود به فصل و دوره خاص یا موقت نیست و این معضل به مرور در بخش‌های مختلف و ابعاد متفاوت زندگی ایرانیان متبلور شده و روز به روز هم شرایط را بحرانی‌تر می‌کند.

در سال‌های دهه ۶۰ و ۷۰ خورشیدی قطعی برق به بخشی نرمال از زندگی ایرانیان بدل شده بود اما طی سال‌های بعدی با توجه به سرمایه‌گذاری در صنعت آب و برق این مشکل تا حد زیادی برطرف شد اما این سرمایه‌گذاری‌ها هیچ‌گاه متناسب با اندازه اقتصاد و جمعیت کشور ازدیاد نیافت و نتیجتا شرایط ناترازی تولید/مصرف این بخش تا جایی پیش رفت که برق کشور صرفا با تمهیداتی مثل تعطیلی موقت بخشی از صنایع یا تغییرات پر حرف و حدیث ساعات کار ادارات و نظایر آن به زعم مدیران آن صنعت اصطلاحا «مدیریت» شد. در این میان به منظور جلوگیری از تکرار روند مذکور، هیچ‌گونه سندی ناظر بر برنامه‌ریزی میان‌مدت و بلندمدت برای رفع کمبود برق در کشور منتشر نشد. اظهارنظرهای مسئولان این صنعت نیز صرفا به طرح چرایی بروز قطعی‌ها اشاره دارد. بر همین اساس است که شاید بتوان اظهار کرد که چشم‌انداز فرارو به هیچ عنوان روشن و شفاف نیست.

به عنوان نمونه باید دانست که قطعی برق بخش خانگی و صنایع یا تغییر ساعات کاری ادارات و روش‌هایی از این دست در نیمه نخست سال جاری همگی در شرایطی واقع شده بودند که بنا بر اعلام مسئولان «ظرفیت اسمی» نیروگاه‌های کشور با حدود ۷,۸۰۰ واحد افزایش در سال ۱۴۰۲ به ۹۱ هزار و ۲۸۸ مگاوات رسیده است. اهمیت مسئله این است که در شش‌ماهه ابتدایی امسال کمبود انرژِی در کشور ابعاد جدید یافت و همین وضع ناامیدکننده در تأمین سوخت مایع نیز حادث شد، به گونه‌ای که کشور با مشکل شدید تأمین بنزین مواجه شد اما با تمهیدات موقتی این خطر هم عجالتا برطرف شد.

در قضیه بنزین، برخی ناظران معتقد بودند که کشور مجبور به واردات این فراورده شده است. البته حساسیت دولت مبنی بر عدم استفاده از واژه «واردات» و جایگزینی آن با عبارت «سوآپ غیرهمنام» کاملا قابل درک است ولی این بازی با کلمات نمی‌تواند اصل موضوع کمبود و ناترازی تولید و مصرف این فراورده استراتژیک نفتی را به محاق ببرد اما سؤال بی‌جواب این روزهای کشور این است که با توجه به روند تولید و مصرف بنزین در کشور، آیا کل کمبود از محل سوآپ غیرهمنام تأمین شده است؟ آیا بررسی آمارها به‌منظور کشف نحوه تأمین کسری بنزین راهگشا خواهد بود یا خیر؟

از سوی دیگر براساس آمارهای رسمی؛ میزان تولید بنزین در سال جاری با ۱۷ میلیون لیتر افزایش به رقم ۱۱۵ میلیون لیتر در روز رسیده است. با احتساب ارقام فوق می‌توان دریافت که میزان تولید پالایشگاه‌های داخلی قبل از افزایش مورد اشاره برابر با ۹۸ میلیون لیتر در روز بوده است. در صورت وجود آمار تفکیکی امکان صحت‌سنجی میزان افزایش تولید پالایشگاه‌های داخلی فراهم بود. به عنوان نمونه طی سال گذشته و سال جاری مهم‌ترین اقدام زیربنایی منجر به افزایش ظرفیت تولید مربوط به بهره‌برداری بخشی از طرح تثبیت و توسعه پالایشگاه آبادان بوده است. ولی این پروژه یقینا تأمین‌کننده تمامی آن ۱۷ میلیون لیتر افزایش تولید نیست. همچنین با توجه به میانگین مصرف روزانه ۱۲۰ میلیون لیتر بنزین طی شش‌ماهه نخست سال جاری، نحوه تأمین و جبران کسری پنج میلیون لیتری مصرف نیز نامشخص بوده و برنامه‌ای هم برای جبران این کسری‌ها اعلام نشده است اما ناترازی در حوزه انرژی کشور به همین موارد ختم نمی‌شود! با توجه به تجربه سالیان قبل می‌توان نسبت به کفایت تولیدات گازی کشور علی‌الخصوص برای فصل سرما نگران بود.

براساس یکی از ادعاهای مدیر اکتشاف شرکت ملی نفت ایران که با اتکا به کشف میدان گازی جدید اظهار شده است؛ ظرفیت تولید گاز کشور از ۹۵۰ میلیون مترمکعب در روز به یک میلیارد و ۱۳ میلیون مترمکعب در روز خواهد رسید و در زمستان امسال قطعی گاز وجود نخواهد داشت. اگرچه این اظهارنظر بسیار غلط بود ولی مقام‌های وزارت نفت وعده داده‌اند که در زمستان سال ۱۴۰۲ برخلاف زمستان‌های قبلی با قطع گاز مواجه نخواهیم شد؛ وعده‌ای که در کوتاه‌مدت و طی چند ماه آینده قابل راستی‌آزمایی خواهد بود. به‌هرحال مشکلات کشور در سه بخش برق، گاز و سوخت مایع به‌خصوص بنزین غیرقابل انکار است.

بدون شک برنامه‌های دولت برای رفع کمبود در بخش‌های حیاتی فوق به دقت توسط کارشناسان رصد می‌شود اما شوربختانه ناترازی انرژی (که سال‌های متمادی مغفول بوده) کشور را در شرایط بسیار دشواری قرار داده و فقدان برنامه‌ریزی بلندمدت و نگاه راهبردی در این حوزه، مایه نگرانی اغلب کارشناسان است.

بدون تدوین برنامه جامع و نگاه بلندمدت در حوزه انرژی کشور، هرگونه اقدام در راستای رشد تولید به نتیجه مطلوب نخواهد رسید و کشور را از مسیر توسعه دورتر خواهد کرد.

طرح شتاب‌زده یک آرزوی خام برای نجات غزه

ادامه از صفحه اول

به اقتضای شرایط پیچیده جاری، مشارکتی مسئولانه و حتی‌الامکان به دور از رقابت‌ها و خودنمایی‌های معمول کشورها با هر امکانی که میسر و در هر جایی که ممکن شود، در مکه یا استانبول یا...! بی‌توجه به آنکه شخص یا کشوری محور یا رئیس باشد یا نباشد و با خیال‌پردازی اضافه می‌کنم، حتی اگر پذیرفته شود با بسیج و به‌کارگیری همه یا پاره‌ای از شخصیت‌ها و کادرهای ورزیده رانده‌شده به منظور غناسازی نتایج و مصوبات. اگر مخاطرات انسانی در نزد مقامات عالیه خوفناک است و اگر این نگره کورسویی از امید در انتهای یک کوچه تاریک برای کاستن از آلام مردم غزه را تداعی کند، پس لابد باید با تمام توان در این میدان حاضر شد.

در این زمینه سازمان ملل، یونسکو و... به‌ویژه «سازمان همکاری اسلامی» و همچنین همراه‌کردن افکار عمومی جهانی از طریق رسانه‌ها و هر نهاد تأثیرگذار دیگر می‌تواند هدف باشد. فرض در پسِ این پیشنهاد آن است که:

۱- کشورهای عرب و مسلمان و حتی پاره‌ای دیگر از کشورها، طالب این قتل‌عام و تبعات ناگوار آن نیستند؛ ولی نمی‌خواهند بهای سنگینی برای آن بپردازند! خب این امکان جمعی هزینه زیادی برای آنان در بر نخواهد داشت و اگر داشته باشد که ندارد، توزیع خواهد شد. از منظری دیگر با همراه‌شدن کشورهای کم یا بیش بی‌تفاوت، صدای جمع تقویت خواهد شد. بر این مبنا، پیشنهاد، تشکیل سریع جلسه اضطراری سازمان همکاری اسلامی است.

۲- درست است که اسرائیل حامیان پرقدرت و رسانه‌های بانفوذی را در چنگ دارد، ولی اقلیتی است که اصولا محبوب نیست، به‌ویژه در نزد افکار عمومی و جامعه روشنفکری، این تحرک بشردوستانه در کنار یا در ترکیب با تهدیدات وحشیانه و زورگویی آشکار رهبران اسرائیل، به احتمال قوی انرژی‌های زیادی را در جهان آزاد خواهد کرد.

۳- سازمان ملل و نهادهای مرتبط در این عرصه، زمینه مهیا و روان‌تری برای نقش‌آفرینی قانونی و کارسازی خود خواهند یافت.

۴- در شرایطی این‌چنین، تحرک علمای مذاهب اسلامی که گویا با ابتکار آیت‌الله سیستانی برای هم‌نوایی با الازهر و... آغاز شده است، در پرتو این اقدام، منطقا تعمیم و بالندگی افزون‌تری خواهد داشت؛ تحرکی که می‌تواند با ارتباط و تشریک مساعی با واتیکان و دیگر فرق مسیحی و شاید یهود و... در سپهر جهانی تقویت شود.

۵- این تحول از وجاهت تصنعی و قدرت مانور عملیاتی، سیاسی و تبلیغی اسرائیل کاسته و در پشتیبانی‌های حامیان آن بسته به میزان توفیق، اختلال و گونه‌ای انفعال ایجاد می‌کند.

۶- همکاری و همسازی فوق، با عبور از سرگشتگی‌های موجود و کاستن از اصطکاک‌ها، در داخل و خارج شرایط و فضای هماهنگ و بالنده‌تری را خلق خواهد کرد.

۷- برنامه عمل حتی اگر حداقلی نیز باشد، اراده و اقدامی مشترک و هماهنگی معناداری را نشان خواهد داد.

باور بر آن است که چنین تحولی در صورت تحقق، با نمایش گونه‌ای اتحاد فراموش‌شده، دگرگونی‌های بازدارنده‌ای را در مواضع و مناسبات کشورها، نهادها و حتی رسانه‌های جهانی به سود غزه و فلسطین خلق خواهد کرد. بدیهی است که می‌توان این پیشنهاد خام را اصلاح و در جهات مختلف تکمیل کرد؛ اما مراد من اکنون، تنها طرح یک ایده بود. تا ... چه در نظر آید.

صدها دستگاه رولزرویس پشت سد قیمت‌گذاری

شنیده‌ها حاکی از آن است که شرکت BM CARS صدها دستگاه سدان لوکس هونگچی H5 و بستیون T77 را وارد کرده؛ اما این محصولات معطل مراحل بوروکراتیک قیمت‌گذاری مانده است؛ بنابراین BM CARS را می‌توان پیشگام ورود خودروهای تراز جهانی به ایران در دوره کنونی دانست. رولزرویس تعبیر منتقدان خودرویی در توصیف هونگچی H5 است به دلیل شباهت فوق‌العاده بدنه و فضای داخلی این سدان لوکس چینی با خودروی تشریفاتی رولزرویس است. البته هونگچی H5 نیز با هدف به‌کارگیری در مراسم‌های تشریفاتی کشور چین طراحی شده و با انتخاب شرکت BM CARS به ایران خواهد آمد. بنابراین چنانچه مراحل اداری قیمت‌گذاری این محصول سپری شود، در خیابان‌های ایران شاهد تردد این سدان لوکس با پیشرانه ۲ لیتری توربو GDI و ۲۲۲ اسب بخار قدرت و ۳۴۰ نیوتن‌متر گشتاور خواهیم بود. این پیشرانه به همراه گیربکس ۸ سرعته AT ساخت Aisin ژاپن عرضه می‌شود. این تیپ از هونگچی H5 رکورد مصرف سوخت ۶.۲ لیتر در صد کیلومتر را به نام خود ثبت کرده و شتاب صفر تا صد رسمی آن نیز ۹ ثانیه برآورد شده است. ویژگی بارز دیگر هونگچی H5 استاده از ۹ ایربگ است که آن را در رده خودروهای ایمن قرار می‌دهد.

بستیون T77؛ خودرویی با استانداردهای فولکس واگن

بستیون T77 یک SUV با ۱۶۶ اسب بخار با گشتاور ۲۵۸ نیوتون و ۱.۵ لیتری توربوشارژ با طراحی کم‌نظیر فضای داخلی نیز پشت درهای قیمت‌گذاری معطل مانده است. این خودرو که با استانداردهای اروپایی و شرکت فولکس واگن مشهور شده، حالا قرار است با تلاش‌های شرکت BM CARS وارد ایران شود. با ورود بستیون، سبد محصولات SUV ایران متنوع می‌شود و این خودرو با توجه به ویژگی‌های فنی و آپشن‌های متعدد آن می‌تواند سلیقه و سطح توقع مصرف‌کننده ایرانی را ارتقا دهد و البته این می‌تواند کار را برای رقبای BM CARS سخت کند.

نوبت اول

فراخوان تجدید مناقصه عمومی شماره K-02-341
خرید تجهیزات سیستم ارتینگ و صاعقه گیر

شرکت ملی گاز ایران
شرکت گازاستان فارس

از کلیه تولید کنندگان و تامین کنندگان واجد شرایط که دارای استانداردهای مورد تایید مربوط می باشند، به منظور شرکت در این مناقصه دعوت به عمل می آید.
• مناقصه گزار: شرکت گاز استان فارس
شماره تلفن واحد مناقصات: ۰۷۱۳۸۱۱۴۰۴۵ - ۰۷۱۳۸۱۱۴۰۳۵
شماره نمابر: ۰۷۱۳۸۲۴۴۸۳۳ شماره دفتر امور کالا(تاییدیه نمابر): ۰۷۱۳۸۱۱۴۰۱۴
• موضوع مناقصه: خرید تجهیزات سیستم ارتینگ و صاعقه گیر
• نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:
کلیه شرکت های متقاضی برای شرکت در مناقصه باید ضمانت نامه معتبربانکی و یا یک یا ترکیبی از تضمین های آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲ مصوب هیات وزیران مورخ ۹۴/۹/۲۲ و اصلاحیه های بعدی آن، به مبلغ ۱,۱۹۷,۵۰۵,۸۰۰ ریال و قابل تمدید به مدت ۳ ماه را به عنوان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار ارائه نمایند.
• نحوه شرکت در مناقصه، مهلت و محل ارسال مدارک:
شماره فراخوان مناقصه در سامانه ستاد، ۲۰۰۲۰۹۲۵۸۶۰۰۰۱۴۶ می باشد. متقاضیان برای شرکت در مناقصه می بایست:
الف: نامه اعلام آمادگی خود را به این شرکت نمابر نمایند.
ب: برای دریافت اسناد مناقصه، از طریق نشانی اینترنتی https://setadiran.ir (کد فراخوان ۲۰۰۲۰۹۲۵۸۶۰۰۰۱۴۶) به مدت ۷ روز از تاریخ درج آگهی نوبت اول اقدام نموده و اسناد لازم به منظور ارزیابی کیفی، ارزیابی شکلی، پیشنهاد فنی و پیشنهاد مالی را به مدت ۱۴ روز پس از دریافت اسناد و حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۵ در سامانه مذکور بارگذاری نموده و در همین بازه نسبت به ارسال ضمانت نامه شرکت در فرآیند ارجاع کار و سایر مدارک لازم به نشانی شیراز، بلوار استقلال، تقاطع باغ حوض، ساختمان مرکزی شرکت گاز استان فارس، دبیرخانه حراست، کد پستی: ۷۱۷۵۹-۵۷۱۱۱ اقدام نمایند. مناقصه گران می بایست تا پایان فرآیند مناقصه، به منظور آگاهی از هر گونه تغییر در اسناد مناقصه، زمان گشایش پاکت ها و ... سامانه فوق را زیر نظر بگیرند.
• ذکر شماره تلفن، شماره نمابر و آدرس یک پست الکترونیک فعال در نامه اعلام آمادگی ضروری است.
• در ضمن در صورت وجود هر گونه شکایت نسبت به اجرای قانون برگزاری مناقصات، هیئت استانی رسیدگی به شکایات قانون برگزاری مناقصات(مستقر در استانداری فارس)، آماده دریافت شکایات می باشد.
شناسه آگهی : ۱۵۸۴۳۳۰
تاریخ چاپ نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۷/۲۴
تاریخ چاپ نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۷/۲۶
روابط عمومی شرکت گاز استان فارس
۴۵۶۳